

ved, hvad der er i deres personalemappe. Jeg synes, det er et stort problem, at det af ansatte, som jeg har talt med, er blevet oplevet som en trussel, hvor de spørger sig selv: Hvad siger nu chefen? Er det nu mig, der er noget i vejen med?

Derfor er vi meget tilfredse med, at det system i offentlighedsloven, som gik ud på, at der var forskellige undtagelser, nu er blevet vendt om, så der er en positivliste. Så ved de ansatte, hvad det er for oplysninger, der skal udleveres.

Men vi er som sagt meget utilfredse med, at det kan udvides administrativt, og derfor vil vi have bemyndigelsesbestemmelsen fjernet.

Gitte Seeborg (KF):

Det Konservative Folkeparti er også i enhver henseende tilhænger af offentlighed i forvaltningen, men på baggrund af de sager, vi har set i foråret, hvor personalemapper for kriminalfolk, fængselsbetjente og andre har været undergivet aktindsigt, må vi også sige, at der selvfølgelig skal være grænser for, hvem og hvad der skal offentliggøres.

Det Konservative Folkeparti hilser derfor ministerens forslag meget velkommen. Nu bliver det reguleret, hvilke oplysninger der rent faktisk skal være undergivet aktindsigt, når det drejer sig om offentligt ansattes personalemapper.

Det Konservative Folkeparti udarbejdede i sidste samling et forslag, som handlede om det samme. Det nåede dog ikke til første behandling. Det forslag, som vi i sin tid udarbejdede, ligger meget tæt op ad det, som ministeren nu er kommet med, og som også er foreslået af den arbejdsgruppe, der har været nedsat.

Oplysningen om navn, stilling, uddannelse, løn m.v. skal fortsat været omfattet af aktindsigt. Det kan vi støtte. At adresser, telefonnumre m.v. udelades, er en særdeles god idé.

Det fremgår, at tjenesterejser også skal være omfattet af offentlighedsloven. Det forekommer mig en anelse overflødig, for en offentligt ansat rejser vel næppe kun for sjov, men altid i embeds vedfær.

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på spørgsmålet om bemyndigelsesbestemmelsen, altså den ene af paragrafferne i forslaget, og dér vil jeg støtte fru Birthe Rønn Hornbech i hendes betragtninger om det.

Det foreslås endvidere, at disciplinære reaktioner, når det drejer sig om overordnede em-

bedsmænd, fortsat skal være undergivet aktindsigt, men at de skal slettes efter 2 år. Det er også efter min opfattelse overflødig. Jeg mener, det må være et anliggende alene mellem arbejdsgiver og arbejdstager, hvis der er forskellige former for tjenesteforseelse eller andre ting, der kan føre til f.eks. afskedigelse, advarsel eller andet.

Jeg mener faktisk, at der er tale om en grov uligestilling af offentligt ansatte og privat ansatte. Man kan jo godt forestille sig, at en arbejdsgiver vil søge de oplysninger, det er muligt at søge, om en person, der kommer fra en overordnet stilling i det offentlige. Derved vil en offentligt ansat blive dårligere stillet end en, der er privat ansat i dag.

Men alt i alt er vi positive over for forslaget. Vi synes, det er godt, at forslaget kommer nu. Der har været stort behov for det her forslag, for der er mange offentligt ansatte, som har følt sig groft chikaneret af den mulighed, der har været for at få aktindsigt i deres personalemapper. Det bliver stoppet med det her forslag, så det er vi glade for.

Anne Bastrup (SF):

Historien bag det her lovforslag er kendt: Der kom henvendelser fra borgere, som ønskede aktindsigt i personalesager for mennesker, der havde behandlet deres sag, lærere, som havde givet dårlige karakterer, osv.

Det bør give os en grundlæggende anledning til principielle overvejelser om, hvad det er for en udvikling, der er ved at ske med den offentlige forvaltning og borgerens opfattelse heraf. Men her og nu er det vigtigt, at vi tager hensyn til de offentligt ansattes arbejdsmiljø.

Da vi i Retsudvalget gik i gang med drøftelserne af det problem, kom der mange forslag på bordet, forslag, som isoleret set kunne tilgodese det åbenbare behov, der var for at præcisere og eventuelt afgrænse offentlighedens aktindsigt i personalemapper.

Man kan vælge flere veje. Afvejningen af, hvilken løsning der besluttes, er ikke nem, fordi det kan få konsekvenser for fortolkningen af lovens principper i øvrigt.

Et eksempel, der var på bordet dengang, var afskæring af aktindsigt på grund af manglende retlig interesse. Det er jo i den boldgade, man klart skal afvise det, idet det jo grundlæggende ville underminere princippet om offentlighed i forvaltningen.